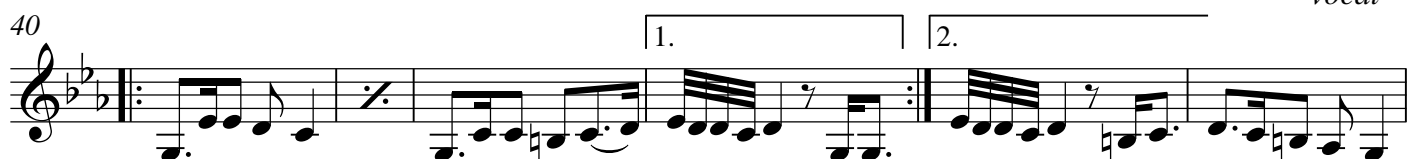
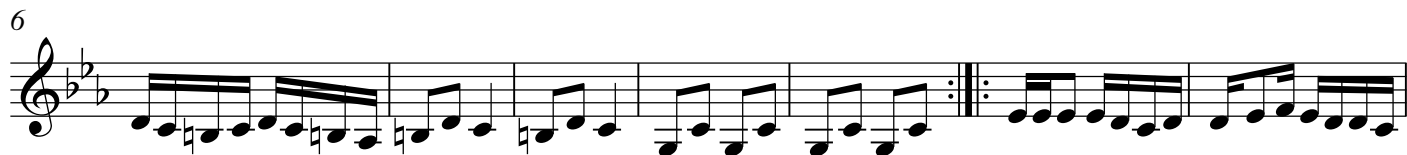

نوای چوپان

هادی فدایی

q = 84

2
66

چو شب لحظه ای که در دامن افق سر کشد ستاره کند با فسونگری سوی عاشقان هر زمان نظاره
شبان با نوای نی گویدت خوش است کوه و از کناره
که از کس نشانه درین گردش زمانه کجا مانده جاودانه
نماند ز ما اثر در جهان اگر شعر عاشقانه خوشا لحن عاشقی زانکه جاودان ماند این ترانه

سحرگه که در چمن غنچه پیرهن میدرد ز مستی دهد جلوه سحر رونق دگر بر جمال هستی
بگیرد ز ژاله ها جام لاله ها حال می پرستی
شنیدم ز بلبل چه گفتی به خوشه چینی که گل زین چمن نجینی
که این لاله و سمن سرو و نسترن هر کجا که بینی بود قلب عاشقی دست دلبری موی نازنینی